చెంచయ్య కథ దెలుసా? మీ పెదతాత చెప్పేవాడు అప్పులకొచ్చే వాళ్లకి. వాకిట నులకమంచం వేసుకు, పులిలా కూచువేవాడు కబుర్లూ కథలూ చెపుతూ. నివ్వెప్పుడన్నా విన్నావో లేదోగాని నాకు అస్తమానం మనసులో మెస్సుల్తానే వుంటుంది. కథ వింటే జాలివేస్తుంది, కోపం వస్తుంది, నవ్వూ వస్తుంది- చిన్నప్పుడు ఉట్టి కథే అనుకున్నా, తరవాత తరవాత దాంట్లో మజా అనుభవాలైనకొద్దీ తెలిసొచ్చింది.

నువ్వాకథ వినుండవులే. చేబదులు చెంచయ్యని పిలిచేవారు. ఒకటేగాని వందగాని నోటిమాటనే తప్ప నోటుమాట రాకుండా పుచ్చుకోడం అతగాడి పెగ్గె. అబ్బో. ఇప్పటికథా, నువ్వు మీ అమ్మ కడుపున పడడానికి పుష్కరం నాటి మాట. ఎందుకు గుర్తుండిపోయిందీ అనేవు. మీ అమ్మకి సీమంతం జరిగేరోజున నాదగ్గరకొచ్చి ఓ పాతికవేలు చేబదులిస్తావా బావా అన్నాడు. చెప్పొద్దూ, నాకు నవ్వొచ్చింది. అలాగే ఇంకా సేపు ఊసులాడి నవ్వించి, పాతిక రూపాయలు పట్టుకపోయాడు. చెప్పొచ్చింది విను.

చెంచయ్య ఇలాగే మేలమాడినట్లే యేడుకొండలని ఒక పెదకాపు దగ్గిర నాలుగొందలు చేబదులడిగాడు. ఏడుకొండలు డబ్బు వడ్డీకి తిప్పేవాడే అనుకో, అయితే యెంత హెచ్చరిగ్గా నిర్వాకం చేసేవాడనీ, ఓరబ్బో ఆవలించమని పేగులు లెక్కెట్టేసుకునేవాడు మళ్లీ మనిషి మారుగిల పడకుండా. అప్పుడూ శతకోటి లెక్కలుచెప్పి ప్రాణాలుతోడేసి మరీ విదిపేవాడు డబ్బుని. వసూళ్లకూడా అంతే. రాక్షసుడే, అయితే ఒక సుగుణం. ఆ మాట ముందే చెప్పేసేవాడు, ఏదీ యిలా నేను రాక్షసుడిని బావా అని. ముందు ముందు ఎలాగా యవారం బెడుస్తాది. వాడెలాగా వీణ్ని కాబోలీ దెయ్యం అంటాడు. అప్పుడు వీడు, నేను మొదటే

చెప్పానుగా, నీకు తెలుసు అని నవ్వి మరీ కుప్పమీద పంట, అవసరమైతే పై మీది బట్టకూడా యెగరేసుకు పోయేవాడు.

యేడుకొండలికి ఒక్కగానొక్క బిడ్డడు. వాడికోసారి వాతంకమ్మి ప్రాణమ్మీదికొచ్చేవరకు చెంచయ్య రాత్రికి రాత్రి మూడామడదూరం వల్లకాటి కడ్డంపడిపోయి దేవరగార్ని పున్నపళంగా లేవదీసుకొచ్చి మందు పోయించి పోయే ప్రాణానికి చక్రంవేసి అట్టే నిలబెట్టాడు. ఆ విశ్వాసం యే మూలో నిలదొక్కుకుంది ఏడుకొండలకి.

అదో, మరి ఇంకేకళనున్నాడో, రెండుపుంజీల అప్పుకి చెంచయ్య గాడు నాలుగొండలకాడ బేరంపెట్టగా, బావా! నీకు చర్మం చెప్పులు కుట్టిచ్చినా ఋణం తీరుద్దా అంటూ–వడ్డీ గిడ్డీ వద్దులే అంటూ ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకుంటూ వల్లమాలిన షరాలు, షరతులు పెట్టకుండా నాలుగు పెద్దనోట్లు వాడిచేత బెట్టాడు. పంటలు దింపగానే మళ్లీ యిచ్చెయ్యాలని మటుకు మాట దీసుకొన్నాడు. నెత్తిమీద పున్నమిచంద్రుడూ బండి నీడలో నేనూ కొంచెం అసింటా అదుగో నీ పెళ్లాం నిలబడ్డంత దూరాన, ఏడుకొండలు ఇంటేదీ సాక్ష్యం.

మూడు తిరిగి నాలుగో పున్న మొచ్చేనాటికి రొక్కం సర్దుబాటవుతుందనీ, తప్పకుండా ఇచ్చేస్తాననీ, వడ్డీకూడా పదో పరకో ముట్టచెబుతాననీ సత్తె పెమాణం పెట్టాడు చెంచయ్య. ఇలా ఆపదకి అడ్డు పడ్డందుకని కంటతడిబెట్టాడు కూడా.

చెంచిగా నీకు అంత డబ్బెందుకురా, అడిస్తాడని నువ్వు తీసుకుంటున్నావా, నిజంగానే కావాలా. అనక మల్లా యిచ్చుకునేటపుడు బరువవుద్దని నేను ఓ మూల నసిగాను. ఛెఛెస్ నీకేటి తెలుసు నా అవుసరం అని యెగిరాడు. ఏడుకొండలుకూడా యేమనుకున్నాడో మరి ఔనే బావా, కొంచెం ముందెనకలు చూసుకు మరీ తీసుకోడం మంచిది గాదా, అనక ఈడి పేరేడుకొండలేగాని, వుట్టెదవనాయాల, కాబూలీ జీబూతం అనగలవు, చూడు మరి అన్నాడు పరాసికంగా అన్నట్టు.

కాదుకూడదంటూ ఆవురుబావురని రొక్కం లాగేసుకు రొంటిని దోపేసుకున్నాడు చెంచయ్య.

ఏమోలే. పిల్లా జెల్లా ఉండె, పైగా రొండుకాపురాలాయె అడికేటి అవుసరమో మనకేల అని నేనూరుకున్నాను.

నేననుకున్నట్టే అయింది. వారం తిరిగేసరికి పెద్దామె అక్కాబత్తుల వాడింటిమీదపడి దుమ్మెత్తిపోస్తోంది – చిన్నామెకి పట్టెడ పురమాయించి నపుడు నాకేల జెప్పలేదు అని. తరువాత సవుతులిద్దరూ తగవులాడుకున్నారు. నీకు పిల్లాజెల్లాలేరు. గొడ్రాలివి..... నీకేం కులుకుతావు. నీకు దోచిపెట్టే అప్పుల్తో నా కొంప గుండం చేస్తున్నాడు అంది పెద్దామె. ఆపైన ఏడుకొండల్నికూడా తూర్పారబట్టేసింది.

వింత జెబుతా విను. ఇంతపోరూ అయేసరికి చెంచయ్యకి యేడుకొండలమీద మనిషికొచ్చినంత కోపమొచ్చేసింది. ఈ యెదవనాయాల యియ్యమట్టేగదా నే బుచ్చుకున్నా, దాని మూలానేగదా చిన్నమ్మికి పట్టెడ చేయించడం, పెద్దమ్మికి ఉసురు పెట్టడమూను అని ఆ వాడనా ఆ వాడనా అన్నాట్ట. ఏడుకొండలికి పౌరుషమేసుకొచ్చింది. న్యాయాల నే నొద్దు మొర్రో అంటే పేణం కడంటేలా పీక్కుతినేశాడుగదయ్యా అన్నాడు. కాని ఎంత రాక్షసుడయినా మంచి ముండావాడేమో తమాయించుకున్నాడు. చెంచయ్యకేమట్టుకు కోపం పోలేదు. ఇంత వొంచనజేసి

నన్ను పెడదారిన పెడతాడా, ఇలా ఎన్ని కొంపలు కూలిపోతున్నాయో అని నచ్చజెప్పుకున్నాడు.

అంచేత డబ్బు చేతికందిన రోజున ఏడుకొండలు గుమ్మానికొచ్చి పిలిచేవరకు చెంచయ్యకి డబ్బు వదులుకో మనసు కాలేదు. మనసు నీరుగారి పోయింది. చచ్చి చెడి గడించిన డబ్బంతా ఈడెదాన ఒక్కసారి గుమ్మరించడమేవిటని విసుక్కున్నాడు. ఆపైన మళ్లీ ఏమనుకున్నాడో యేం జాలిపడ్డాడో లేకపోతే ఏడుకొండలు కండలుచూసి ఇంకేమన్నా అనుకొన్నాడో మొత్తానికి శాంతంగానే యీవలకొచ్చి, కూచోమని దాహం అడిగి, కుశలంజెప్పి, బావా ఒక్కిన్నపం అన్నాడు.

ఏంది చెంచయ్యా అన్నాడేడుకొండలు కులాసాగా.

మరేంలేదు బావా. నగదేమో చేతికొచ్చినమాట రైటే. నీకు దెల్సనుకో. కాని ఇపుడేగదా అందింది. ఇంకా సరిగ్గా లెక్కెట్టికూడా చూడలేదాయె అంటోంది నీ చెల్లెమ్మ అంటూ నసిగాడు.

ఏడుకొండలు నవ్వాడుగాని మాటజారలేదనుకో.

అయినా ఆ కాస్త నవ్వే దొరకబుచ్చుకుని పుంజుకున్నాడు. రెండ్రోజులు యింట్లోవుంచుకుని నీది నీకు పువ్వుల్లో బెట్టిచ్చెయ్యనూ, అందులో కానీ ముట్టుకుంటే ఒట్టు..... మరేంలేదు, మాలక్ష్మి యిలా కొంపలో అడుగుపెట్టిందో లేదో అప్పుడే మళ్లగొడితే మనసు పీకుతాదని బుల్లెమ్మ ఇదవుతుంది అన్నాడు.

సర్లే. నీ మాటే కానీయ్ అంటూ చెంచయ్య బుడ్డాడి బుగ్గ పుణికి, చేతిలో జీళ్లపొట్టం వాడిచేత పెట్టి ఏడుకొండలు వెళ్లిపోయాడు.

రెండ్రోజులు తరువాత మునింటిదగ్గర జతపడ్డారిద్దరూ. అపుడే బాకీ బాగోతం అంతా బాగా తెల్సిందనుకో. ఏడుకొండల్ని చూడగానే చాటుకి పిలిచి, బావా నీ డబ్బు అలాగే ముడిగట్టుందయ్యోవ్! అన్నాడు చెంచయ్య తెచ్చిపెట్టుకు నవ్వి.

మరేమంటావు. నేను వచ్చేట్టా, మాపిటికి నువ్వు దెచ్చేట్టా అన్నాడు ఏడుకొండలు.

మాపిటికే గావాలంటావా. పిల్లలు పెడతదేమిటి అన్నాడు చెంచయ్య చనువుదీసుకుని.

యీడవబోయి బావుండదని నవటాలంటే యేదిటో ఏడుకొండలు మొగం చూడగా నా కానాడు దెల్సింది.

యీడాది రెక్కలకష్టం గదా, అందులో ఒక్కరూపాయి డబ్బు లెట్టె పప్పూ వణ్ణవూఁ సుబ్బరవైన కూరా చేసుకుదిన్న పాపానపోలేదూ మన వేడత్తా యిత్తే అన్నకి మటుకేవిఁ సుకవూఁ అంటందయా చెల్లెమ్మా అని నసిగాడు చెంచయ్య.

ఏటో మీ చాదస్తాలు మరీ చిత్రంగున్నాయి అంటూ వెళ్లిపోయాడు ఏడుకొండలు.

వారం తిరిగాక ఓరోజు మద్దినేళ చెంచయ్యింటికి వెళ్ళాడు ఏడుకొండలు.

ఎండని పడొచ్చావేటిసేషాలన్నాడు చెంచయ్య.

కొత్తవేటున్నాయి గనకా అన్నాడు ఏడుకొండలు గుంభనగా.

పాతవి మటుకేవున్నాయి అన్నాడు చెంచయ్య ఇంకా తొణక్కుండా.

–డబ్బు కాకా– అని మాట జారేసింది బుల్లెమ్మ.

శాస్త్రం జెప్పినట్టుంది, బావకష్టమానూ అదే జాసనుకున్నావేటే మన్లాగా అన్నాడు చెంచయ్య- నవ్విన పెళ్లాంకేసి కొరకొర జూసి.

మీ సంగతేవోఁ నా కెరుకలేదుగాని, నాకు మటుకు డబ్బు గావాలయ్యోయ్ అన్నాడు ఏడుకొండలు సిగ్గువిడిచి.

అంత మోటగా తీసుకుపోవద్దని బతిమాలాడాడు చెంచయ్య. ఇంటో తెచ్చి పదిరోజులైనా ఉంచుకోకుండా ఇస్తే మనసొప్పటం లేదన్నాడు. ఎలాగా ఇచ్చేసేదిగదా అన్నాడు. ఇంకొక పదిరోజులుంచుకోనీ అన్నాడు.

సరేనన్నాడు ఏడుకొండలు. పది వెళ్ళాక పదకొండో రోజున అడిగితే, ఇవాళ సుక్కురారంగదా చూస్సూచి మాలక్ష్మిని ఎలా పంపుకోను అన్నాడు.

శనివారంనాడు ఏడుకొండలు గుమ్మంలో కొచ్చేసరికి చూడనట్టు లోపల కూర్చుని తలుపేసుకుని పెళ్లాన్ని పిలిచి, ఆ శనిగాడొస్తాడు డబ్బెక్కడుందో చూడమని గట్టిగా పురమాయించాడు.

ఏడుకొండలకి ప్రాణం నీరుగారిపోయి వచ్చిన వాడొచ్చినట్టే వెనక్కెళ్లిపోయాడు.

అదివారంనాడు చెంచయ్య సంతకెళ్ళాడు.

సోమవారంనాడు చెంచయ్య బుల్లోడు, ముంతెడు రూపాయిలూ కలబోసుకు ఆడుకుంటున్నాట్ట, వాణ్నే ఏడిపించటం ఎలా? సరే మంగళవారం ఎలాగేనా మంగళారం గదా బుధవారం నాడు మటుకు ఇదిగో పదబావా, నీ వెనకాలే వస్తున్నా, ఎంతేనా కష్టార్జితం చూడు అన్నాడు చెంచయ్య.

నాది మటుకు కాదేటి. అప్పనంగా వచ్చిపడ్డ బాపతనుకున్నావా అన్నాడు ఏడుకొండలు.

అంతమాటన్నానా శాంతపడు అన్నాడు చెంచయ్య నవ్వి- అప్పనంగా వచ్చింది అప్పలాళ్ల కడుపుకొట్టి కొంపలార్చి, వడ్డీలుగా పోగేసింది కాకపోతే ఇది కష్టార్జితమా ఏవిటని మనసులో అనుకున్నా. అందుకని తన కష్టార్జితం మీద జాలేసింది. పాపం అనుకున్నాడు కూడా మొత్తానికి బుధవారం నాడు ఏడుకొండలు వెనకాలే డబ్బు మోసుకొస్తానన్నాడుగాని అంతపని చెయ్యలేదు. పిల్లాడు కబుర్లు చెపుతావుంటే సరదాగా కూచుండిపోయాడట.

లక్షింవారం, సుక్కురారం, శనివారం ఏడుకొండలు అటేపు వెళ్లనేలేదు. అదివారంనాడు చెంచయ్యే కబురెట్టాడు ఏడుకొండలికి.... ఒక్కసారి చూసిపొమ్మని.

ఒంట్లో నలతగా ఉంది బావా. పులపరం తగిలిందంతకన్నేం లేదని బుల్లెమ్మందిగాని ప్రాణం బేజారుగా వుంది. నేనే పైకం తెద్దామనుకొన్నాను గాని, వొల్లనయింది గాదు అన్నాడు చెంచయ్య నీరసంగా.

ఏడుకొండలికి తలకొట్టేసినట్టయింది. ఇన్నాళ్లూ అందరూ, అందరితోపాటు తనూ, తనని యములాడనన్నా నవ్వేసేవాడు. ఈసారి నిజంగానే తను యముడు అయినట్టనిపించింది. ఆ రోజుల్లో ఉండుండి మీసం తడుముకొనేవాడు. దున్నపోతుకూ బర్రెలకీ దూరంగా నిలబడేవాడు.

అలాగే కానీ అన్నాడు దిగులుగా.

మరేంలేదు. కొంపలో నాలుగురాళ్లున్నాయన్న ధీమా చూడగా, అదే పదిమందుల పెట్టు. పత్తెం దినగానే..... అన్నాడు చెంచయ్య.

పదిహేనురోజులిగ్గాని పత్తెం దిన్నట్టు పట్లీకున ఒప్పుకున్నాడుగాదు చెంచయ్య.

ఈలోగా ఏడుకొండలు డబ్బుకి రొక్కసంపడ్డా నోరు మూసుకున్నాడు.

ఆ తరువాత అతను నోరెత్తిన రోజుని చెంచయ్య గజగజలాడి పోయాడు- మార్గశిరమాసంలో గోదాట్లో స్నానం జేసినాడిలా.

అంతలో నోరు పారేసుకున్నందుకు ఏడుకొండలికి మళ్లీ మనసెలాగో అయిపోయి శాంతపడి ఇంటికెళ్ళిపోయాడు.

మర్నాడు, అతన్ని వాకిట కూచోబెట్టి చెంచయ్య బుల్లెమ్మా చెరోవెంపూ జేరి ఓదార్చారు. మరేం ఫరవాలేదు, తిడితే తిట్టావు మేం కోపం జేసుకోంలే అన్నారు. నువ్వు కాకపోతే మరెవ్వరు తిడతారన్నారు. మరోడు తిడితే ఊరుకుంటామా అన్నారు. ఊరుకునేది లేదని కూడా ఖచ్చితంగా చెప్పేశారు. ఆనక చెంచయ్య డబ్బుసంగతి కూడా మెల్లిగా నచ్చచెప్పారు.

ఏడుకొండలకి వెంటనే ఆ నాలుగొందలూ ఇవ్వడానికి అభ్యంతరం లేనిమాట నిజమేట. కాని అంత దూకుడుగా వెళ్లి ఆ నాలుగొందలూ చక్కబెట్టే రాచకార్యాలేముంటాయి గనుక. చేసే నిర్వాకం ఏముంటుంది గనుక. అవేమున్నా పిల్లలు బెడతాయా. ఆ మాటకొస్తే ఓ నెల్లాళ్లపాటు ఇందమ్మొటే తన ఇలాకాలో ఉంటే పాతికా, పరకా వడ్డీవస్తే పిల్లలకీ బట్టాపాతా కొనవచ్చు. ముసల్ది మూడేళ్లమట్టి సణుక్కుంటోంది ఓ కొత్త గొంగలీ కొని తగలెయ్యమని. అందుకని, మొన్నే....డబ్బు ఇంటో ఊరికే పడుంటే ఎవడు దిన్నట్టని- మొన్నంటే మొన్న ఒహ కావలసి నాయనికి సర్దాడతను. మళ్లీ నెల తిరక్కుండా తిరిగొచ్చేస్తుంది పైకం. అవతలివాడు చాలా పెద్దమనిషి. మరోడూ మరోడూకాదు, అన్నవేళకి తప్పకుండా జమచేస్తాడు, దేవుడంటే నమ్మ ఏడుకొండలూ అంటూ జరిగిన విషయం చెప్పుకొచ్చాడు.

ఏడుకొండలికి మధ్యలో ఓచోట కోపం వచ్చింది. ఓ చోట దుఃఖం పొర్లిపోయింది. ఇంకోసారి ఖూనీ చేద్దామని బుద్ధి పుట్టింది. ఓసారి తనే పొడుచుకు చద్దామని, అందుకు ముందో వెనకో ఈ చెంచయ్యగాడికి అప్పిస్తానన్న నాలికని తెగ్గోసేసుకోవాలనీ మనసైంది. మరోసారి ఆలుమగలిద్దర్నీ వేలాంపాడి పారెయ్యాలనిపించింది. చివరికి జరిగింది మాత్రం భోరున ఏడిచి నెత్తికొట్టుకొని ప్రాణం చాలొచ్చి కుప్పకూలిపోవడం. ఆలుమగ లిద్దరూ అతన్ని పోగేసి లేవదీసి కుదేసి మంచినీళ్లిచ్చి పంపేసారు దప్ప డబ్బు ఇవ్వలేదు. ఇచ్చేందుకు డబ్బు లేకనా అనడగవేం? డబ్బేమో ఉండె.

కాని రెక్కలార్చి గడించినదాన్ని ఈ యములాడి ఎదాన గొట్టటానికి చేతులురాలేదు. వాళ్లుమటుకేం జేస్తారు. అప్పుతీర్చేడబ్బు అలాటిదాయె. తీర్చేటప్పుడు ప్రతి మనిషికి మనసలా ఉండునాయె.

నువ్వు కావాలంటే ఓసారి మన చిట్టాబుక్కు చూడు.

బదులు తీసుకొన్న పైకాన్ని అసలసలుగా మొత్తంగా జమకట్టిన కాతా లెన్నున్నాయో లెక్కెట్టిచూడు. ఎందబుచ్చుకున్నవాడికే, వందా ఇవ్వడానికి చచ్చినా చేతుల్రావు. తొంభై

ఇస్తాడు. పదీ అనకపంపుతా బాబాయ్ అంటాడు. ఇంతడబ్బు నీ ఎదాన కొడుతూ వుంటే వెధవ పది రూపాయలకి ఏడవక్కర్లేదులే అన్నట్టు. అనక ఆ పదీ ఏదిరా అని మనం అడిగితే వాడిచ్చిచచ్చాడా. చిన్నదయిపోయె. ఏదిరా అని అడిగితే మనం నూగింజకి నాలుకజాపే దరిద్రులం అయిపోతాం. అడక్కపోతే ఆ మాటేనా ఉండా. మళ్లీ అప్పుకొచ్చినపుడు నీ పాతబాకీ అణాపైసల్తో పారేశా కావాలంటే చిఠాజూసుకో అంటాడు. పదుచ్చుకున్నవాడు అందులో రెండుకో మూడుకో నామం బెడతాడు. ఇదీ మనకి దక్కే వడ్డీ.

ముసలాడు పొద్దున్నే కూచోబెట్టి ప్రాణం తోడేశాడనుకునేవు. ఊరికే లోకమ్మీద సంగజెప్పాను. నీ జతగాడు మంచివాడే కావచ్చు. కానీ సంగతది. బాకీ తీర్చేటపుడు డబ్బు విదల్చడానికి ఓ పట్టాన ప్రాణం వొప్పదు. ఇదన్నా డబ్బు వుంటే గింటే మాట. అసలు చేతికే డబ్బు రాబోతే ఇంకెంత అవస్థ చూసుకో.

ఇంతకీ ఏడుకొండలు చెంచయ్యదగ్గిర ఆ బాకీ ఎలా వసూల్జేశాడంటావు? అన్నాడు మునసబుగారు.

ఏమో తెలీదేనాన్నా అన్నాడు గుర్నాధం.

ఆలోచించి చూడు.

నాకు తెలీదే, నీకు తెలుసా?

నాకూ తెలీదు. అసలు వాడు వసూలే జెయ్యలేదు. ఏడుకొండలు అవసరాన్ని బట్టి "నేనెరిగిన పెద్ద మనిషి దగ్గిర ఋణమిప్పిస్తాను పట్టు" అంటు మూడోమనిషిద్వారా ఐదొందలు నూటికి నెలకి రూపాయి వడ్డీ మీద నోటురాయించుకు ఇప్పించాడు చెంచయ్య. నోటు మాటవరసకే అన్నాడు. వడ్డీ నేను సర్దేస్తాలే అని మాట వరుసకు అన్నాడు. ఏడుకొండలకి తను బాకీ ఉన్నది అలా ఫిరాయించేస్తానని కూడా మాటవరుసకే అన్నాడు. ఏడాది తిరిగే సరికి, కోర్టునుంచి సమన్లొచ్చాయి. నోటు వరసమూలంగా. ఏడుకొండలు రాద్దాతంచేసి, నువ్వేపోయిచ్చుకో అన్నాడు చెంచయ్యని. నాకేం పట్టె మధ్య, నేన్నీబామ్మర్ది ననుకున్నావా, పోవోస నీకన్నా మొనగాళ్లను చూశాం అని గసిరిపారేశాడు చెంచయ్య.

ఏడుకొండలు మాట అలా తూలకపోతే తాను సర్దేవాడేనట. చివరికి ఎక్సుపార్టీ డిక్రీ అయిపోయింది దావా. అమీను గుమ్మాన నిలబడేసరికి అనా మినా అనకుండా ఐదొందల అరవై కరుకులూ, కోరటు ఖర్చులూ పైగా అమీనుగారి ముడుపూ చెల్లించుకున్నాడు. తరువాత ఏడుకొండలు మళ్లీ మనిషవలేదు.

మరి నువ్వు సాక్ష్యం ఇవ్వలేదా? ఇలా ఏడుకొండలు చెంచయ్య బదులివ్వగా చూశాను– అని? అని గుర్నాధం తండ్రిని అడగలేదు.

అడిగినా చెంచయ్య ఆ బాకీ తీర్చలేదనడానికి మటుకు సాక్ష్యమేముందిటా అని తండ్రి అంటాడని అతనికి తెలుసు.

ఇలాటి ప్రశ్నలు అడగరానివనికూడా లోగడ ఇలాటి ప్రశ్న వచ్చినపుడు ఆయన చెప్పాదు. ఎందుకో ముందు ముందు నీకే తెలుస్తాయిలే అన్నాడు.

సరేనాన్నా వాణ్నోసారి అడిగొస్తాను. మళ్లీ బాకీ తీర్చడానికి నీకు డబ్బెక్కడనుంచి వస్తుందీ, ఎంత వస్తుందీ అని కనుక్కుంటాను. వాడిచేతి కెంతొస్తుందంటే అందులో సగమివ్వచ్చునేమో. అప్పుడు బాకీ తీర్చడానికి అట్టే బాధగా ఉండదుగదా అన్నాడు గుర్నాథం.

నీ యిష్టం, నాదేముంది అన్నాడు మునసబుగారు"

☆ ☆ ☆

సుబ్బన్న అప్పారావు కథను ఆపి బుస్సురని నిట్టూర్చాడు.

చీమా పాముల సంవాద ప్రకారము

చీమల సింహాద్రి కళ్ళు పెద్దవిచేసి చూసి ఏమయ్యా విచారిస్తున్నావు. చివరికి అప్పారావుకి గుర్నాథం ఆ అప్పు కాస్త ఇచ్చేస్తాడని బాధగా ఉందా అన్నాడు.

నాగలక్ష్మి విసుక్కుంది.

సుబ్బన్న మొగలిపొదల మీదనుంచి వచ్చిన గాలిమటుకు అల్పాహారం చేసి మిగతాది నాజూగ్గా వదిలేసి స్తిమితపడి నవ్వాడు.

అబ్బీ మీకేం చల్లగా గుట్టుచప్పుడు కాకుండా మా పుట్టలో దూరి కూచుని పుట్టని అప్పెడతావా అని బేరాలు పోతారు. అప్పెట్టడం ఎంత ముప్పో మీకేం తెలిసేను. చీవంత చింతలేదు తీసుకునేవాడికి, ఇచ్చేవాడి బాధ బోధపడేదెలా? అన్నాడు సుబ్బన్న.

సింహాద్రి చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. అబ్బీ సుబ్బన్నా అదేపనిగా అప్పులు చెయ్యడం మాకేం సరదా కాదు.

అసలు తీరికాలేదు. ఇవాళ మీరు ఇచ్చారుగదా అని మేము తీర్చకాపోము; తీర్చాం గదా అని అదే పనిగా అడగనూ అడగము. అడిగిన కొద్దీ ఇస్తున్నారని రేటు నానాటికీ పెంచనూ పెంచము. అప్పుడు, అప్పడి కథలా అసలుకే మోసంవస్తుందని తెలుసు.

అప్పడి కథేమిటి? అసలుకే మోసం ఏ మొచ్చె అంది నాగలక్ష్మి.

తానెరిగిన తాళపత్ర గ్రంథాలలోని అప్పడి కథను అప్పుడు సింహాద్రి ఇలా చెప్పాడు.

★ ★ ★